

Emperyalizm Çağında Ulusların Kaderini Tayin Hakkı Saplantısı ve Türkiye Gerçeği...

İçeriği Yazan: [Erdinç AYDIN](#) [1] Zaman: Cts, 27/09/2008 - 06:00

Her bireyin kaderini tayin etme hakkı elbette vardır. Yasalar çerçevesinde hareket etmek ya da yasadışı olarak var olan yasaların cezai yaptırımlarına maruz kalmak gibi bedellerin ödenmesi kaydıyla. Her bireyin var olan yasaları değiştirme talep hakkı vardır. Var olan yasalar bu hakkı vermese bile verse de talebini yerine getirmese de.

Ülkenin asli iki kurucu unsuru Kürtler ve Türkler !

Ortak bir sözleşmede mutabık taraflar olarak Türkiye Cumhuriyetini kurduklarından buyana Kürtlerin ve Türklerin **"temsili irade gücü"** kendini bu cumhuriyetin temelleriyle ifade etmişlerdir.

O gün bizi temsil edenlerin temsiliyet yetkilerini bu gün kabul etmeyebilirsiniz o zaman bu gün sizi temsil edenlerin temsiliyetlerinin yetkilerini beğenmeyenler çıktığında bir öteki olarak mücadele sürecini de yadırgamamak gerekmektedir.

Ben demokrasiyi bu yüzden sevmiyorum. Katılımcı demokrasinin koşullarının yerini temsili demokrasi aldığından buyana demokraside "egemen" olan daima üretim ilişkilerinde sermayeyi elinde tutanlardır. O sermayenin devletleşmesi kaçınılmaz olarak kendi polis gücünü kendi askeri gücünü kendi yasalarını yaratır.

Fakat Türkiye gerçeğinde orduyu bir kenarda tutup düşündüğünüzde; kendi ordusunu yaratamamış bir sermaye devletinin varlığı söz konusudur. Bu da tarihsel mücadelenin gerçeğinden başka bir şey değildir. Ordu, yenici isyanlarından bu güne siyasetin birebir parçası olmuş, Osmanlının çöküşünü fiili olarak hızlandıran hatta Osmanlıyı ortadan kaldırıp Türkiye Cumhuriyetini kuran asli unsurların örgütleyicisi ve fiili uygulayıcısı olmuştur.

Resmi tarihten aktarıldığı kadarıyla elimizde bu süreci en özlü anlatan Mustafa Kemal Atatürk'ün "Nutuk" adlı eserinde birebir görmek mümkündür. Adı geçen şahısların Heyet-i Temsiliye Sivas ve Erzurum kongrelerinde halkı örgütleyerek bir çekirdek kadro oluşturduğu ve bu kadro etrafında o koşullarda yaratılabilecek belki de "mucize" tanımlaması ile açıklanabilecek o kadro etrafında hareket eden halkın ortaya çıkardığı, iki asli kurucu unsurun ifade bulduğu temsili irade; Türkiye Cumhuriyetini kurma başarısı sağlanmıştır.

Bu iki asli unsur Türkler ve Kürtler olarak ifade bulur. Unutulmaması gereken ordunun çekirdek kadrosudur.

Hiçbir ordu ve kadro yoktur ki hiçbir sistemde kendini tasfiye ederek iradenin temsiliyetini temsil ettiği kitleye "Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir" diyerek sunsun.

Pratik uygulamalarda daha sürecin başında yeni kurulan devlette ordu ve siyaset ilişkisi ön plana çıkmış ordu içindeki kadro ciddi ayrışmalara gitmiş. Hatta eline yüzüne bulaştırdığı çok partili rejim denemesi bile gerçekleşmiştir.

Kimsenin inkar edemeyeceği gerçekte budur zaten;

Ordu, bu devletin adı geçen iki kurucu unsuru dışında kalan bir üçüncü asli unsuru kurucu kadronun çekirdeğidir.

Ordunun varlığını yadsıyamayacağımıza göre kendi ordusunu yaratamamış bu sermayenin konsensüs oluşturup var olan orduyla uyumlu çalıştığı durumlar ve çalışmadığı durumlar devletinden söz etmek bu kısa anlatımdan sonra doğru bir saptama olacaktır.

Uyumsuzluğun yaşandığı durumlarda iki asli unsuru da sindirebilecek güce sahip ordu, kendilerince yeri geldiğinde bunun pratiğini de o günün siyasi akışı içinde 27 Mayıs, 12 Mart, 12 Eylül gibi farklı renk ve tonlarda hayata geçirmiş “ihtilal/darbe” nitelendirmeleriyle Türkiye siyasi tarihine damgasını vurmuştur.

Bu damgalar ;

Başbakanın idam edilmesinden, Tam Bağımsız Türkiye sloganı atan gençlerin idamına, 12 Eylülle birlikte ise pek çok faili meçhule, gençlerin var olan iki kutupta karşılıklı olarak birbirini katletmesine varan ve/veya vardiılan durumların bedelini yine kurucu iki unsurun bölünmüş iki parçasına kürdün ve türkün sağına ve soluna ödetmekle son bulmuştur ki yansımaları acıları hala vicdan sahibi insanların yüreğinde acı sızı şeklinde durmaktadır.

Ortaya çıkan tabloda ise depolitize edilen toplumun nasıl politize edilebileceği bundan sonra Cumhuriyetin ve muhaliflerinin temel sorunu olacaktır.

Marxist yaklaşımla düşündüğümüzde üretim ilişkilerinin yansımından ibaret olan sınıfların savaşımına atıfla **ordusunu kuran bir sermaye devleti değil**, 26 Ağustos 1071 itibariyle “Kara Kuvvetlerinin Teşkilat ve Eğitimi sağlam esaslara bağlanmış” 1876 itibariyle de teokratik bir anlayışa dayalı tek aile hakimiyetini ortadan kaldırmaya yönelik eylemleri olan, 1920 tarihinden sonra da o tek aile hakimiyetini ve onun feodal üretim ilişkilerinden İzmir iktisat kongresiyle burjuva yaratma misyonu üreten **“ordusu olan bir devlet”** kurulmuştur. **Yani marxist tarihsel çözümlemede devlet anlayışı ordusunu üreten sermayeden, Türkiye’nin gerçekliğinde ise sermaye yaratmaya çalışan bir ordu devletinden söz etmek doğru olacaktır.**

Dolayısıyla sol adına bunu kavrayamayan pek çok grup marxist analiz yapmaya çalışırken yanılgılara düşmüş; Arnavutluk, Sovyet yada Çin örneğini almaya çalışmaları yüzünden pek çok fraksiyon kitleselleşmeden yok olmuş yada pasifize olmuştur.

Zaten dikkat edilecek olursa kitleselleşen marxist yapıların çoğu MDD ve bu gelenekten gelen legal yada illegal yapılanmalar olmuştur. Bu onların çok çok doğru bir politika izlemelerinden ziyade Türkiye’nin olacaksa sol adına olması gereken olduklarındandır. Çünkü Türkiye’nin tarihsel gerçekliği budur o da şu tarihsellik içinde darbeye kadardır. Aynı durum islami hareketler içinde doğrudur. Peki ortaklaşa temsiliyet iradesiyle kurdukları akitten taraflardan biri vazgeçmek isterse ne olur? Yani türk yada kürt halkı kendi kaderini tayin etmek isterse iki halkın o zamandaki siyasi zemindeki taleplerinin muhatabı bu iki halk temsilcilerinin iradesinin yansıması olarak eski akdi gözden geçirmekle birlikte asli kurucu unsurların kadrosu olan ordunun en yumuşak ifadeyle rızasını almaları gerekecektir.

Fakat siz hiç devleti olmayan ordu gördünüz mü?

Erdinç AYDIN

erdinc.aydin@politikadergisi.com

Yorumlar

Kaynak URL (01/05/2024 - 11:57 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/makale/emperyalizm-caginda-uluslarin-kaderini-tayin-hakki-saplantisi-ve-turkiye-gercegi>

Bağlantılar:

[1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/erdinc-aydin>